

Arrest

nr. 89 284 van 8 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak van de provincie Logar. U bent een Hazara van etnische origine en u bent tot het vierde jaar naar school geweest. U verklaart geboren te zijn op 31 december 1994 en bijgevolg minderjarig te zijn.

In Afghanistan ondervond uw vader problemen met uw oom, die opeenvolgend bij de Hezb-i-islami en de taliban actief was. Ongeveer drie jaar geleden begon uw vader dreigbrieven te ontvangen, die hij echter negeerde. Er was een conflict met uw oom gaande omwille van gronden. Uw vader werd beschuldigd van spionage voor de Amerikanen en werd vervolgens vermoord.

Na de dood van uw vader liet uw oom u niet meer toe naar school te gaan. U bleef thuis. Op een dag werden er ook brieven aan u gericht, die in het Pashtoe geschreven waren. Uw buurman vertaalde de brief en uw moeder zei dat u vermoord zou worden, net als uw vader, indien u niet vluchtte. U werd immers ook beschuldigd van spionage voor de Amerikanen. Met de hulp van uw buurman bent u naar Kabul kunnen gaan. Daarna bent u vertrokken met een autobus naar Nimroz en heeft u de weg naar België afgelegd.

Op 16 maart 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

B. Motivering

Vooreerst dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Allereerst heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u tot uw vertrek uit Afghanistan, dat u zelf situeerde rond de ramadan 2010 (1389) en wat volgens de Ramadan kalender overeenkomt met augustus-september 2010, in het district Baraki Barak woonachtig was (CGVS, p. 3-4; zie info toegevoegd aan administratief dossier). In dat geval is het immers vreemd dat u een aantal gebeurtenissen niet heeft opgemerkt die plaatsvonden in uw district rond die datum. Zo heeft u bijvoorbeeld helemaal geen weet van de Afghaanse parlementsverkiezingen die vrijwel van start gingen op het moment van uw vertrek (CGVS, p. 6). U weet slechts dat er 'enkele jaren' geleden presidentsverkiezingen waren, wat inderdaad klopt, maar desalniettemin de eerdergenoemde leemte in uw kennis niet kan rechtzetten (CGVS, p. 6). De Afghaanse presidentsverkiezingen zijn immers een veelbesproken thema in binnen- en buitenland. Dat u echter niet gehoord heeft van de parlementsverkiezingen, die plaats vonden vlak na de Ramadan in 2010, is echter heel bevreemdend. Er kan immers verondersteld worden dat er veel te doen was rond die op til zijnde verkiezingen omdat verkiezingen in Afghanistan, en zoals algemeen is geweten, gepaard gaan met opflakkerend geweld. Dat er u helemaal niets ter ore gekomen is over deze verkiezingen in de periode voor uw vlucht kan dan ook totaal niet overtuigen.

Het is eveneens pover gesteld met uw kennis van belangrijke personen in uw district. U herkende weliswaar de naam van 'Mohamad Rahim Amin', het districtshoofd van Baraki Barak en u meende dat hij ongeveer twee jaar voor uw vertrek het districtshoofd geworden is (CGVS, p. 7). Niettemin blijkt uit de door ons geraadpleegde informatie dat Mohamad Rahim Amin slechts een aantal maanden voor uw vertrek, in januari 2010, het districtshoofd geworden is (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Zijn voorganger, die over een veel langere periode het districtshoofd was van Baraki Barak, Mohamad Yaseen Lodin, kende u dan weer niet (CGVS, p. 7; een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook vreemd dat u slechts het districtshoofd kent van de laatste maanden, maar dat u zelfs de naam niet herkent van zijn voorganger (CGVS, p. 7). Uw verklaringen wekken de indruk van een ingestudeerd karakter.

Daarnaast bent u helemaal niet op de hoogte van een aanslag op het leven van de districtschef die u noemde, Mohamad Rahim Amin, terwijl ook deze aanslag plaatsvond vóór uw vertrek (CGVS, p. 7; een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u ook deze keer geen weet heeft van een aanslag op het leven van iemand wier naam en functie u nochtans kent, wekt nogmaals de indruk dat u niet recent uit het Baraki Barak district afkomstig bent, maar dat u slechts enkele namen heeft ingestudeerd.

Een andere door u gekende persoon uit Logar is Mustafa Mohseini, de commandant voor de veiligheid in de provincie. Ook ditmaal kent u slechts de naam en de functiebenaming van deze persoon. Gevraagd om wat meer over hem te vertellen, kunt u slechts weinig overtuigend zeggen dat u de vraag niet begrijpt om dan uiteindelijk te stellen dat u niet weet wat nog te vertellen (CGVS, p. 7-8). Hetzelfde geldt voor de gouverneur van Logar, Ataullah Ludin (CGVS, p. 8). U weet weliswaar dat hij de opvolger was van Abdullah Wardak, maar ook niet meer dan dat (CS, p. 6). U gevraagd naar meer informatie over de gouverneur, stelde u slechts dat u 'niets speciaals' gehoord heeft en dat u 'te jong' bent om iets te weten over politiek (CGVS, p. 8). Deze verschoning is echter niet overtuigend. Het is immers vreemd dat u de exacte naam en functie kent van deze personen, maar dat u geen bijkomende informatie kan verschaffen. Nochtans kan er verondersteld worden dat er in de provincie wel degelijk gesproken wordt over de gouverneur en de commandant van de veiligheid, en dit omwille van de zeer volatiele veiligheidssituatie in de regio. Daarenboven is het onwaarschijnlijk dat u gewoon de namen en de functies van deze personen zou kennen, maar dat u verder niets bekend is over deze mensen. Uw beknopte verklaringen geven dan ook louter weer dat u enkele namen kent van belangrijke figuren in uw provincie, niets meer en niets minder. Dit is echter niet voldoende om uw recente herkomst uit de provincie Logar te staven.

Ook wat betreft incidenten op scholen in Baraki Barak schiet uw kennis tekort. Dit is zeer merkwaardig aangezien er in de periode dat u nog schoolgaand was, omstreeks 2007-2008, een aantal incidenten plaatsvonden. U beweerde dat u tot ongeveer anderhalf jaar voor uw vlucht de school verlaten heeft, rond begin 2009 (CGVS, p. 8). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niets gehoord heeft over een aanslag op een meisjesschool in Baraki Barak in 2007 of van de kidnaping van drie studenten uit twee middelbare scholen in dit district in 2008. Evenmin lijkt u weet te hebben van de bouw van een nieuwe school in Pandeh in 2008, een project dat 1500 meisjes en jongens van scholing zou voorzien (CGVS, p. 9-10; een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, p. 11). Uw reactie op deze feiten is vaag en algemeen, namelijk dat u hoorde dat er 'veel meisjes' ontvoerd werden in 'Logar', en verder dat u niets weet over meisjesscholen in Logar (CGVS, p. 9). U vertelt weliswaar over een incident in 'Gulanger'. Doch, 'Gulanger' ligt volgens uw beschrijving in 'Pul-e-Alam', een ander district in de provincie Logar (CGVS, p. 9). Het is dan ook vreemd dat u op de hoogte bent van incidenten in andere districten, terwijl u als scholier niets zou hebben opgevangen over problemen in verschillende scholen in uw eigen district. Bovendien ligt 'Pandeh', de plaats waar een nieuwe school gebouwd is, op minder dan vijf kilometer van het gebied waar u gewoond beweerde te hebben, Baraki Jaran (CGVS, p. 10; een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw zeer gebrekkige kennis over gebeurtenissen in uw streek laten te wensen over. Andermaal heeft u niet bewezen de laatste jaren te hebben doorgebracht in het district Baraki Barak.

Voorts is het opmerkelijk dat u weet dat er in de buurt van uw woning een autoweg loopt naar 'Saydabad', maar dat u bij de vraag naar welke andere plaatsen deze weg leidt kortweg stelt dat u er nooit bent geweest, dat u er alleen van 'gehoord' heeft (CGVS, p. 10). U verklaarde eveneens dat de weg zich splitst en u tekent de vorm van de weg op een kladblok. U gevraagd hoe ver de wegsplitsing verwijderd is van Baraki Rajan, verklaarde u dat u dit niet bekend is, want u bent er vroeger 'nooit' geweest (CGVS, p. 11). Deze verklaring is niet erg aannemelijk. Op de kaart is immers te zien dat Baraki Jaran vlakbij de splitsing van de weg ligt (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u weet waar deze weg naartoe gaat, dat u de splitsing van de weg kan natekenen, maar dat u niet beseft dat de weg zich splitst ongeveer ter hoogte van Baraki Rajan. Andermaal wekken uw verklaringen een ingestudeerde indruk. U slaagt er dan ook niet in om geloofwaardige verklaringen af te leggen over uw regio van herkomst.

Bevreemdend is ook de vaststelling dat u niet beseft dat er regelmatig overstromingen waren in het district Baraki Barak (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de door ons geraadpleegde informatie dat er zich zowel in Pul-i-Alam als in Baraki Barak allerhande problemen hebben voorgedaan ten gevolge van een overstroming aan het begin van de Ramadan in 2010. Dat dit bovendien geen eenmalig probleem was in het district kan afgeleid worden uit een constructieproject door het Tsjechische Provincial Reconstruction Team. In de drie jaren die aan uw vlucht vooraf gaan blijkt immers dat er twee dammen in uw district gebouwd werden, ten dele om overstromingen tegen te gaan (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het feit dat u niet op de hoogte bent van overstromingen in Baraki Barak, over de dam en de aanwezigheid van het Tsjechische PRT (CGVS, p. 7, 10), wijst er opnieuw op dat u niet in Baraki Barak verbleven heeft op het door u beweerde moment.

Tot slot zijn de enkele feiten die u geeft over uw district niet toereikend om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Zo kent u de districten van Logar en heeft u zelfs alle vijf provincies die rondom Logar liggen opgenoemd (CGVS, p. 11, 12). Dit soort van feiten zijn gemakkelijk in te studeren. U bent eveneens in staat om Afghaanse telecombedrijven op te noemen. Aangezien deze telecombedrijven echter in heel Afghanistan operatief zijn, kan deze kennis uw herkomst uit Logar niet staven (CGVS, p. 16, 17). U bent bovendien niet op de hoogte van een vernielde telefoonmast in uw district door toedoen van de taliban (CGVS, p. 17; een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook dit feit is u onbekend, terwijl u nochtans beweerde op dat moment in Baraki Barak gewoond te hebben. U verder een aantal dorpen gevraagd in de buurt van Baraki Jaran, zoals Wawakhel, Belal, Mullahkhel, Kakakhel, Pandi Bala, Qala e Malik en Kashmiri Pahin, reageerde u slechts tweemaal met herkenning. 'Mullahkhel' was volgens u in de richting van 'Shahmazar' (CGVS, p. 17). Op de kaart ligt het dorp Mullahkhel echter in omgekeerde richting. Hetzelfde antwoord geeft u voor 'Qala e Malik', en dit keer klopt uw antwoord dat deze plaats in de richting ligt van Shahmazar (CGVS, p. 17). Doch kan er op basis van één juiste situering nog steeds niet geconcludeerd worden dat u recent van Baraki Barak afkomstig bent. U heeft dan ook op geen enkele manier bewezen dat u voor uw vlucht in dit district gewoond heeft.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het

deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u als reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft uw verklaring minderjarig te zijn dient nog aangestipt dat de Dienst Voogdij op 7 juni 2011 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) een medisch onderzoek liet uitvoeren en hieruit is gebleken dat u op deze datum een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2011/15634 toegevoegd aan uw administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951

en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker somt enkele verklaringen op waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening mee heeft gehouden, namelijk dat hij zijn district nooit eerder heeft verlaten, dat hij in Baraki Jaran woonde en niet veel naar Baraki Barak kwam, dat hij slechts een paar keer naar het districtscentrum is geweest in Baraki Baraq en dat hij nog heel jong is, slechts tot een anderhalf jaar voor zijn vlucht naar school is geweest en te jong is om op de hoogte te zijn van de politiek.

Hij somt ook verklaringen op die volgens hem aantonen dat het geloofwaardig is dat hij afkomstig is van Logar. Volgens verzoeker is er geen sprake van een concrete vraag wanneer de interviewer vraagt: *"Vertel mij meer over..."*. Hij meent dat niet elke Brusselaar zou weten dat Freddy Thielemans burgemeester is en dat anderen niet meer over hem weten dan dat hij burgemeester is. Met betrekking tot de vernieling van de telefoonmast, stelde verzoeker dat hij dit niet wist aangezien hij geen telefoon had. Verzoeker meent dat dit een plausibel antwoord is. Met betrekking tot de namen van dorpen die werden geciteerd, benadrukt verzoeker dat hem maar enkele namen werden opgesomd terwijl er volgens de informatie van het Commissariaat-generaal andere dichterbij zijnde dorpen zijn waarover geen vragen werden gesteld. Verzoeker besluit dat het geloofwaardig is dat hij afkomstig is van Logar en dat de veiligheidssituatie in Logar zo slecht is dat een toekenning van de subsidiaire bescherming zich opdringt.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *"het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel"* en van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker stelt dat hij niet werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden waarvan de bestreden beslissing melding maakt, waardoor er volgens hem een schending is van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, in combinatie met de ingeroepen beginselen en wetsbepalingen. Hij stelt ook dat de vastgestelde tegenstrijdigheden de negatieve beslissing funderen *"zodat het voorzichtigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel inhielden dat het CGVS minimum verzoeker had moeten confronteren met deze objectieve feiten"*.

2.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. De asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat er aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, gelet op verzoekers gebrekkige kennis rond tal van aspecten omtrent zijn beweerd district van herkomst. Dit heeft tot gevolg dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met zijn verblijf in het beweerd district van herkomst. Verzoeker maakt bijgevolg ook zijn nood aan bescherming niet aannemelijk.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij in Baraki Jaran woonde, hetgeen een deel is van het district Baraki Barak (gehoorverslag CGVS, p. 3, 9). Overigens verklaarde verzoeker dat hij zijn gehele leven in Baraki Barak heeft gewoond en tot anderhalf jaar voor zijn vlucht school heeft gelopen (gehoorverslag CGVS, p. 3, 8, 9). Uit het administratief dossier blijkt tevens dat volgens een medisch onderzoek verzoeker op 7 juni 2011 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dit brengt met zich mee dat verzoeker op de datum van zijn vermeend vertrek uit Afghanistan (augustus-september 2010, Landeninformatie, stuk nr. 10; gehoorverslag CGVS, p. 3) minimum 17 jaar oud was.

Gelet op voorgaande verklaringen en vaststellingen is de Raad van mening dat van verzoeker minstens kan worden verwacht dat hij naburige dorpen kent en ze kan situeren en op de hoogte is van gebeurtenissen in zijn onmiddellijke leefomgeving. Verzoeker herkende slechts twee dorpen en situeerde Mullahkhel in een andere richting dan dat in werkelijkheid het geval is (gehoorverslag CGVS, p. 17; Landeninformatie, kaart). Dat er nog andere dorpen zijn waarnaar kon worden gevraagd, doet hier geen afbreuk aan. Het Commissariaat-generaal heeft namelijk een selectie gemaakt uit dorpen, die in de buurt van Baraki Jaran liggen (Landeninformatie, kaart). Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker tevens een gebrekkige kennis heeft van belangrijke gebeurtenissen en incidenten in zijn directe leefomgeving. Zo bleek verzoeker onwetend omtrent incidenten op scholen, die overigens plaatsvonden tijdens de jaren dat verzoeker zelf naar school ging (Landeninformatie, stukken nrs. 4; gehoorverslag CGVS, p. 8, 9), omtrent een aanslag op het leven van de districtchef die verzoeker

daadwerkelijk kende gezien hij diens naam en functie vernoemde (Landeninformatie, stuk nr. 2; gehoorverslag CGVS, p. 7), de vernieling van een telefoonmast door de Taliban (Landeninformatie, stuk nr. 6; gehoorverslag CGVS, p. 17) en de overstromingen die in zijn district van herkomst plaatsvonden (Landeninformatie, stukken nrs.5; gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit zijn opvallende gebeurtenissen in het dagelijks leven, waarbij dient te worden aangenomen dat ze de aandacht van de lokale bevolking trekken en minstens het onderwerp uitmaken van gesprek. De vaststelling dat verzoeker desbetreffend geheel onwetend is, wijst er dan ook op dat verzoeker, in weerwil van wat hij beweert, op dat moment aldaar niet aanwezig was. Het bezit van een gsm is niet vereist om op de hoogte te zijn van de vernieling van een gsm-mast. Het argument van verzoeker dat zijn onwetendheid omtrent de telefoonmast te wijten is aan het feit dat hij niet in het bezit is van een gsm is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. Hoewel verzoeker in zijn verzoekschrift verscheidene elementen opsomt waarvan hij wel kennis had, doen deze elementen geen afbreuk aan de vastgestelde gebrekkige kennis van bovenvermelde aspecten uit het dagelijks leven van verzoeker. Niettegenstaande verzoeker verklaarde naar de radio te luisteren (gehoorverslag CGVS, p. 17) had hij ook geen kennis van de Afghaanse parlementsverkiezingen die van start gingen in de periode van zijn vertrek en waaraan een bewogen periode is voorafgegaan (Landeninformatie, stuk nr. 1; gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker geheel niets afweet van deze verkiezingen.

De door verzoeker aangegeven verschoningsgronden voor zijn gebrekkige kennis met name dat hij zijn district nooit eerder heeft verlaten, dat hij in Baraki Jaran woonde en niet veel naar Baraki Barak kwam, dat hij slechts een paar keer naar het districtscentrum is geweest in Baraki Baraq, dat hij nog heel jong is en te jong is om op de hoogte te zijn van de politiek, zijn gelet op voorgaande vaststellingen ontoereikend om zijn gebrekkige kennis omtrent het district van herkomst te weerleggen of te verklaren.

2.4. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het district Baraki Barak, in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.5. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF